

Nr 672

Av herr **Gustafsson i Kårby m. fl.**, om ökat anslag till vägväsendet för budgetåret 1968/69.

(Lika lydande med motion nr 531 i Första kammaren)

I årets kommunikationshuvudtitel liksom i fjolårets heter det, att investeringarna i vägar och gator »hålls på en fortsatt hög nivå». Detta kan beloppsmässigt sett vara riktigt. För nästkommande budgetår föreslås anslagen till det statliga, kommunala och enskilda väg- och gatubyggnaderna sammanlagt till drygt 945 milj. kr. och till vägunderhållet till 762 milj. kr. Men med hänsyn till penningvärdeförsämring och kostnadsökningar i övrigt betyder de föreslagna väganlagen liksom de som gäller för innevarande budgetår i realiteten en försämring av resurserna. Utbyggnaden och upprustningen av vägnätet kan givetvis med den reella anslagsminskning som kännetecknar situationen inte genomföras på sätt som avsågs vid riksdagens beslut 1959 om gällande vägplan.

I vägplanen förutsattes, att investeringarna i allmänna vägar skulle få öka med 100 milj. kr. om året efter år 1962 för att 1967 uppgå till 1 070 milj. kr. Den ansvariga myndigheten, väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, underströk i sina petita i höstas att eftersläpningen i väginvesteringarna fram t. o. m. 1966 är betydande.

Under 1950-talet var väginvesteringarnas tillväxttakt nära 10 procent per år. I nuläget har man alltså en reell resursförsämring.

När vägplanen 1959 antogs som ett handlingsprogram för tiden fram till 1975, eftersträvades hög takt i vägupprustningen med hänsyn till den snabba trafikutvecklingen. Det har sedermera visat sig, att såväl fordonstillväxten som trafikstegringen blivit väsentligt större än som förutsattes vid beslutet 1959.

Långtidsutredningens prognoser beträffande trafikutvecklingen för perioden 1964—1970 visar en ökning av persontransportarbetet med personbil med 50 % och en ökning av godstransportarbetet med lastbil med 60 %. Lastbilstransporternas andel av det totala inrikes transportarbetet beräknas under perioden öka från 39 % till cirka 45 %. Räknat i antal bilkilometer per år visar prognoserna en årlig genomsnittstillväxt av väg- och gatutrafiken med cirka 6 %. Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen framhöll i sina petita hösten 1966 i anslutning härtill, att det fordras ökade resurser för väghållningen, om inte en accelererad eftersläpning i fråga om framkomligheten på trafiklederna skall uppstå.

För såväl riksvägarna som de genomgående länsvägarna har väg- och vattenbyggnadsstyrelsen påvisat ett omedelbart ombyggnadsbehov av cirka 30 procent av väglängden.

De senaste årens eftersläpning i vägupprustningen får ofrånkomligen negativa konsekvenser för näringslivet i form av försummade kostnadsbesparingar liksom för den eftersträlvade förbättringen av trafiksäkerheten. Särskilt inför den nu förestående omläggningen till högertrafik är det att allvarligt beklaga att vägupprustningen eftersatts.

Den eftersläpning i väganslagen som inträtt under de senaste åren har naturligtvis sin förklaring i den angelägenhetsgradering mellan olika reformändamål som regeringen gjort. Detta har skett trots att automobilskattemedlens specialbudget just avsett att trygga den erforderliga vägupprustningen. Tyvärr måste vi konstatera att det samhällsekonomiska och statsfinansiella läget nu är så fastlåst, att utrymme inte kan skapas för den erforderliga anslagsförbättringen för vägupprustningen. Med den budgetsituation, som den förda politiken lett fram till, måste det erforderliga utrymmet för vägupprustningen garanteras redan vid budgetarbetet i Kungl. Maj:ts kansli.

Det kan förutsättas, att den nu pågående vägplaneutredningen kommer att lägga fram förslag till en forcerad vägupprustning. Det är emellertid ovisst när detta kan ske. I riksdagsberättelsen meddelas ingenting i fråga om när utredningens arbete kan väntas vara färdigt.

En kraftig ökning i takten för vägupprustningen måste emellertid förverkligas skyndsamt. Vi finner det därför nödvändigt, att detta beaktas i budgetarbetet i Kungl. Maj:ts kansli inför budgetåret 1968/69.

Med stöd av vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte uttala nödvändigheten av att vid budgetarbetet i Kungl. Maj:ts kansli inför budgetåret 1968/69 utrymme skapas för en kraftig ökning i vägupprustningen i enlighet med syftet i gällande vägplan.

Stockholm den 26 januari 1967

Einar Gustafsson (cp)
i Kårby

Stig Josefson (cp)
i Arrie

Erik Grebäck (cp)

Bertil Johansson (cp)
i Växjö

Lennart Mattsson (cp)